

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2019.12.24.

Mandabokor

Szentesti istentisztelet

Cím: Emberek Jézus körül

(1. dia) „¹Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. ²Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Kvirinius volt a helytartó. ³Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. ⁴Felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, ⁵hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. **(2. dia)** ⁶És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, ⁷és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. ⁸Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. ⁹És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. ¹⁰Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész

nép öröme lesz: ¹¹üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. **(3. dia)** ¹²A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban. ¹³És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: ¹⁴Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát. ¹⁵Miután elmentek tőlük az angyalok a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott. ¹⁶Elmentek tehát sietve, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisgyermeket. **(4. dia)** ¹⁷Amikor meglátták őt, elmondták mindazt, amit erről a kisgyermekről az angyalok hirdettek, ¹⁸és mindenki, aki hallotta, elcsodálkozott azon, amit a pásztorok mondtak nekik. ¹⁹Mária pedig mindezeket a beszédeket megjegyezte, és szívében forgatta. ²⁰A pásztorok pedig visszatértek, dicsóítva és magasztalva Istent mindazért, amit hallottak és láttak, úgy, ahogyan ő megüzente nekik.” Lk 2,1-20

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Szeretett Gyülekezet!

Drága testvérek!

A születéstörténet örömteli eseményéből olvashattam fel egy részletet. Azonban mindannyian tudjuk, hogy a születés körüli örömteli pillanatok sok minden azért beárnyékolta. **(5. dia)** Sokféle emberek voltak Jézus körül. Láthatjuk, hogy milyen emberek voltak a születés körül, akik valamilyen módon kapcsolatba kerültek a kisded Jézussal. Ki gyilkos szándékkal, ki féltékenységgel, ki hódolattal és imádatl, ki engedelmséggel a szívében közeledett a világ Megváltójához. Mindenféle ember, elismert és megvetett, királyi sorban lévő és szegény koldus sorban lévő ember tárul elénk. Heródes, az uralkodó is megjelenik a történetben, ahogy olvashatjuk a Máté evangéliumában **(6. dia)**: „**16Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek túljártak az eszén, nagy haragra lobbant, elküldte embereit, és megöletett Betlehemben és annak egész környékén minden kétesztendős és ennél fiatalabb fiúgyermeket ahhoz az időhöz mérten, melyet a bölcsektől megtudott. 17Ekkor teljesedett be az, amit Jeremiás**

prófétált: 18„Hang hallatszott Rámában, nagy sírás és jajgatás. Ráhel siratta gyermekeit, és nem akart megvigasztalódn, hogy már nincsenek.” Mt 2,16-18. (7. dia) Heródes nagyon féltette a világi, politikai hatalmát, **(7/a dia)** az írástudók nagyon féltették a vallási hatalmukat. **(7/b dia)** A napkeleti bölcsek hódolattukat és imádatukat fejezték ki. **(7/c dia)** Ott volt a fogadós, aki elutasította az állapotos Máriát és Józsefet, és az istállóba tessékeltte őket. **(7/d dia)** Egy Mária, aki mély csendességében, alázatában forgatta a szívében mindazt, amivel a szülés és születés körülményeiben találkozott. Egy József pedig az alázatos engedelmséggel simult bele Isten üdvtörténeti eseményébe és akaratába. Máriának és Józsefnek hatalmas küzdelem, megpróbáltatás dúlt a szívében, majd hit és engedelmség ébredt benne. Mindenki másképpen reagál a Megváltó érkezésére, világra, jövetelére. Ma is, ahogy több mint 2000 évvel ezelőtt, megoszlanak a reakciók, ki hogyan reagál, viselkedik a Megváltó érkezésének, munkájának hírére. Vannak ma is olyanok, akik gyilkos lelkületűek, és hihet-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

len mély gyűlöletet vált ki ez a drága Jézus munkája, élete. Felfoghatatlan, hogy emberekben milyen heródesi indulatok vannak. Emlékszem, még a pesterzsébeti gyülekezetben voltam, amikor konfirmáció ünnepségünk volt, s a gyermekek konfirmációi vizsgát tettek. S volt egy nagyon szelíd, szerény, nyitott szívű leányka, aki nagyon mélyen kereste Jézust, és sokkal mélyebben hatott rá Isten Igéje, mint a konfirmáló társaira. Nagyon jó lelkületű leányka volt. S amikor együtt voltunk a konfirmációi vizsgán és ott ült ő is elöl, szép fehér ruhában, az apja üvöltve, káromkodva rohant be, miután megtudta, hogy épp konfirmál a lánya, berohant a templomba és szó szerint kirángatta a 14 éves leányát a templomból, az ünnepségről. Azóta sem láttam ezt a lányt. Micsoda heródesi lelkület van emberekben! Ez a heródesi lelkület ma is meg akarja gyilkolni Jézust. Vajon bennünk mit vált ki Jézus születése? Indulatot, féltékenységet, alázatot, engedelmességet, örömet, bűnbánatot? A történetünket felolvasva ma olyas valakik kerülnek elénk, akik számára hatalmas örömet jelentett Jézus születése. **(8. dia)** A pásztorokról hallhatunk ezen a délután. Ezek az emberek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

ahhoz a réteghez tartoztak, akiket a legkevesebbre becsültek. A társadalom megvetettjei voltak, akiket lenéztek. Tulajdonképpen, ha a születéstörténetet olvassuk, akkor arra kell rádöbbernünk, hogy a csodálatos evangélium először ezeknek **(9. dia)** az elesett, a társadalom perifériáján élő, megvetett embereknek szól. Eszembe jut egy mondat, amit Jézus mond a Mt 9,36- ban **(9/a dia)**: „**Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül.**” Itt vannak ezek az elesett, meggyötört pásztor nélküli pásztorok. S nekik szól először az a drága evangélium **(9/b dia)**: „**Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz, üdvözítő született ma nektek.**” Angyalok hirdették az evangéliumot, ezt az evangéliumot hallották, de nem csak hallották, hanem meghallották az evangéliumot! Ahogy különbség van a nézés és a látás között, nézni valamit, vagy meglátni, úgy különbség van a hallani és a meghallani között. **(10. dia)** „*Hallottam én, de elengedtem a fülem mellett.*” A „meghallani”-ban ott van a cse-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

lekvés, a cselekvő hit, Amit láthatunk József esetében is. Józsefnek kijelentett valamit az Úr angyala, s nem okoskodott, kért biológiai magyarázatot, hanem feleségül vette Máriát, aztán amikor kellett, akkor fogta Jézust és Máriát, aztán menekültek Egyiptomba, majd amikor kellett, akkor mentek újra Izrael földjére. Ott volt a cselekvő hit, a cselekvő bizalom és a cselekvő engedelmesség. Ez jelenik meg ezeknél az egyszerű pásztoroknál is. Nem okoskodnak, „*akkor hogy is van ez*”, hanem ezek a tanyázó pásztorok meg akarnak erről a kijelentésről győződni. Ez a cselekvő hit jelent meg a béreaiaknál is, ahogy olvassuk az ApCselben **(11. dia)**: „**teljes készséggel fogadták az Igét , és napról-napra kuttatták az írásokat, hogy valóban így vannak –e ezek a dolgok.**” Azt mondja Lukács: „**ezek nemesebb lelkűek voltak...**” ApCsel 17,11. Meghallották az evangéliumot ezek a tanyázó pásztorok, s azt mondják **(12. dia)**: „**Menjünk el egészen Betlehemig...**”, azaz nézzük meg, győződjünk meg róla! Meghallottuk, akkor most győződjünk meg róla! Egészen Jézusig akarnak eljutni, mert ah-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

hoz, hogy meggyőződjenek valamiről, arról a hírről, amit hallottak, egészen Jézusig kell eljutni. Ezekben cselekvéssé válik a hit, s elindulnak, hogy meggyőződhesse nek. Itt szeretném hangsúlyozni a személyes találkozást: egészen Jézusig menni. A Jézussal való találkozás, személyes találkozás elengedhetetlen a meggyőződéshez. A samáriai asszony történetében olvashatunk egy mondatot, amiben hasonlóan a személyesség található meg **(12/a dia)**: „**Amikor tehát a samáriaiak Jézushoz értek, kérték őt, hogy maradjon náluk. És ott maradt két napig. Az ő szavának sokkal többen hittek, az asszonynak pedig ezt mondták: Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője.**” Jn 4,40-42. Ezek az emberek is elmentek Jézushoz, személyesen győződhetek meg, és Jézus szava győzte meg őket. Nyilván nekünk már az a fajta személyesség nem adatik meg, de ahogy nekik még nem adatott meg az írás, úgy nekünk már nem adatott meg a személyes találkozás. De van nekünk Istentől kapott kijelentésünk, az Ő Szava,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

amely által Ő meggyőzhet. Két Igét megerősítésképpen hadd említsek **(13. dia)**: Zsid 1,1: „**Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk...**” II Tim 3,16: „**Teljes írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre...**”. Egyedül az Ő szavában győződhetünk meg, ezért, ha meghallod a hívást az Igén, igehirdetésen keresztül, akkor kutasd az Írásokat és így eljuthatsz egészen Jézusig, aki meggyőz téged! Nekünk így válhat személyessé! A pásztorok, akik vidéken tanyáztak, fogták magukat, s elmentek egészen Jézusig, hogy meggyőződhesse nek arról, hogy üdvözítő született. Lk 3,15–ben olvashatjuk azt a mondatot **(14. dia)**: „**Mivel a nép reménykedve várakozott...**” Az emberek várták az Üdvözítőt, a Messiást, aki reményt ad a népnek, aki békességet teremt. Ezeknek az egyszerű pásztoembereknek is az Üdvözítőre, a tőle kapott reménységre, békességre, szabadításra volt szükségük. Ma sincsen ez másképpen. Talán nem tudják megfogalmazni, de amikor hallanak az evangéliumról, a szabadításról,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a bűnbocsánatról, a békességről, akkor sokan mondják azt, nekem is erre van szükségem! Ez hiányzik az életemből! Talán a te életemből is hiányzott valami, vagy inkább valaki, de nem tudtad megfogalmazni. Csak annak a hiányát érezted. Mert az Ő hiányával tapasztalod meg, **(15. dia)** hogy nincs üdvösség, békesség, szabadulás, szabadítás, bűnbocsánat. Ha van Üdvözítő, **(16. dia)** akkor van üdvösséged, békességed, szabadulásod, Szabadító, bűnbocsánatod. Ezek a pásztorok mennek, hajtja őket az Üdvözítő megismerése. Téged mi hajt? A vágyad, a tested, a pénz, a karrier, az egzisztencia, a hírnév, az elismerés? Mi hajt téged? Nagyon bízom abban, hogy az hajtott téged erre az alkalomra, hogy megismerd az Üdvözítőt. Az hajtott, hogy végre valaki tegye rendbe az életedet! A pásztorok jó irányba mentek a kised Jézus felé vezető úton. Addig te is jó úton vagy, amíg Jézus felé tartasz. Amíg arra tartasz, hogy meggyőződhes arról, hogy Jézus az Üdvözítő, aki hatalmába akarja venni elrontott életedet, addig jó úton haladsz! Csak el ne térj! Ne engedd, hogy letérítsenek. Egészen Jézusig kell

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

eljutni, hogy meggyőződhes! Ebben a történetben azt olvashatjuk

(17. dia),

- hallottak Jézusról, az Üdvözítőről
- látták, azaz meggyőződtek Jézusról, az Üdvözítőről, majd miután ez megtörtént,
- visszamentek oda, ahonnan elindultak.

A gadarai megszállott történetében olvashatunk arról, hogy mikor Jézus megszabadította az Ördögtől ezt az embert, akkor kérte, hogy vele maradjon. Erre Jézus ezt válaszolta neki **(18. dia)**: „**Térj haza, és beszéld el, mit tett veled az Isten!**” Lk 8,39. Ezek az egyszerű, legkevesebbre becsült, lenézett pásztorok visszamentek és dicsőítették és magasztalták Istent, mert egészen személyessé vált számukra az Üdvözítő születése, jelenléte. Mentek, aztán nyilvánvalóan nem tudták ezt az örömet – hiszen öröm hirdettetett nekik – magukban tartani. Az igazi örömet ki tudja magában tartani? Alig várja, hogy megoszthassa másokkal. A koldus elmondja a másik koldusnak, hogy van kenyér. Ezek a pásztorok

személyesen győződtek meg Jézusról, aztán személyesen osztották meg másokkal, ahogy Péter és János fogalmazott **(18/a dia)**: „**nem tehetjük, hogy ne mondjuk el, azt, amit láttunk és hallottunk!**” ApCsel 4,20.

Drága Testvérem, aki ünnepelni jöttél erre a szentesti istentiszteletre!

(19. dia) Te melyik fázisban ülsz itt?

- hallod az örömhírt, vagy meghallod?
- Úton vagy már Jézusig, hogy meggyőződhes, vagy még tipródsz, helyben toporogsz?
- Meggyőződtél már, meggyőzött már téged, hogy van Üdvözítő, Krisztusod? Igen? Akkor menj a tieidhez, s mond el nekik, mit tett veled a hatalmas! Ezen a „pásztori úton” végig kell menni fázisról-fázisra, de a tanyázó vidékről el kell jutni Jézusig, majd a felismert Üdvözítőtől juss el Őt imádvá egészen a tieidig vissza!

Ámen!